

Strokovnjak bo pa moral pregledovati potne liste, namesto, da bi pregledoval živino, kar je vendar veliko važnejše. Lahko se mi ugovarja, da se potem pošlje na sejem več strokovnjakov. Seveda se mora te tudi plačati, toda plačati bi jih morale občine, ki jih pa iz sejmskih dohodkov ne morejo plačati, ampak bi jih morale plačati iz svojega. Trije ali štirje takšni strokovnjaki bi povzročili precej velike stroške. Resnica pa je, da v naših krajih zelo primanjkuje živinskih zdravnikov, kar bodem pa povedal pozneje.

§ 61. naj bi se tako spremenil:

K prvemu odstavku naj se dostavi:

„j) odstranjevanja in zakopavanja mrtvih trupel.“

V drugem odstavku predlagam, da se črtajo besede „kakor tudi“ do „naprav za vžiganje itd.“

Ravno tako predlagam, da se črta ves tretji odstavek te točke.

V naših krajih poginja namreč zelo veliko svinj na vročici, pa boljše ni upati, ker ljudje radi bolezen zamolčijo in potem seveda tudi hleva ne razkužijo; tako prikrivanje bolezni podpirajo tudi nekateri župani zaradi tega, ker mora občina plačati konjedercu. Občina mora namreč plačati konjedercu za odstranjevanje in pokopanje mrtvih živali. To povzroča na leto mnogo stroškov, zato se ni čuditi, da se hočejo občine teh stroškov izogniti, četudi je to nepostavno.

Prav bi tedaj bilo, da bi država tudi te stroške prevzela, ker s tem koristi dobri stvari.

V § 24. so vse mogoče varnostne navedbe navedene. Najvažnejše pa, zdravi hlevi, kar je glavni pogoj, da ti biti morajo in se brez teh vse varnostne odredbe izvršiti ne morejo, to se pa pozabi! Kakšni pa so navadno hlevi na deželi? (Ilakovanih tal navadno ni, ni kanalov, in ravno v tleh je po odpadkih gnezdo vseh bacilnih kužnih bolezni. Ker se mora vsaka kužna bolezen že v kleti zatreti, je razvidno, da je brez zdravih hlevov vsako zadrževanje kužnih bolezni onemogočeno. (Tako je!) Dokler ne bodo imeli kmetje dobrih hlevov, so vse varnostne navedbe in predpisi, naj se še tako vestno in natančno izvršujejo, popolnoma brezvspešni. Zaradi tega opozarjam slavno visoko vladu, da je treba malemu kmetovalcu v prvi vrsti v tem oziru pomagati. — Država in dežela morata dati za napravo dobrih hlevov potrebna sredstva kmetovalcu na roko.

Vlada naj daje podporo za prezidavo hlevov, ali pa za nove zgradbe.

Kakor je pospeševala država vinogradnike, tako naj podpira tudi živinorejce! V resnici je vsled slabih hlevov in svinjakov mali kmet vedno v nevarnosti, da gospodarsko propade. Umna živinoreja se v slabih hlevih ne more gojiti in vrh tega je vedno nevarnost okuženja.

Ako pa mali kmetovalec sklone hleve popraviti, ali nanovo sezidati, je pa to zanj naravnost gospodarska katastrofa. Takrat se mora zadolžiti za tretjino ali polovico vrednosti svojega posestva. Ako je pa že zadolžen, kakor je po navadi, pa posojila dobiti ne more in zaradi tega se tudi zadolžen kmet ne more spuščati v nevarnost, da bi si naložil z novimi stavbami večja bremena. Podpore za hleve se brez dvoma lahko prištevajo k onim koristnim investicijam, ki so v smislu pametne gospodarske politike potrebne. S tem bi pridobila tudi država, ker bi ji ne bilo treba dati odškodnin za okuženo živino. Povzdignilo bi se število živine in naša država bi ne bila odvisna od drugih držav, recimo v slučaju vojne ali druge nezgode.

Kmetje na deželi pa čutimo zelo pomanjkanje živinozdravnikov. (Prav res!)

V mariborskem okraju je samo 1 živinozdravnik, katerega je težko najti v pisarni ali pa doma, ker ga zelo kličejo. Imeti bi morali vendar namestnika!

Eden sam živinozdravnik v tako velikem okraju ne more vseh dolžnosti izpolnjevati in zaradi prekasne pomoči pogine vsako leto mnogo živine. Zaradi tega je nujno potrebno zadostno število živinozdravnikov, ki morajo biti na jugu države zmogni slovenskega jezika. (Posl. dr. Benkovič: Pa popolnoma! Ti pa ne razumejo Slovencev!) Zal, da vlada takih želj prebivalstva ne upošteva.

Več let traja, predno se rešijo prošnje za pomožitev živinozdravniških mest, ali pa za subvencije vzornih posestev.

Nek posestnik v Malem Obrežu, občini Dobova in drugi posestnik v Studenicah že dve leti čakata rešitve prošnje. (Posl. dr. Benkovič: Na Gornjem Stajerskem gre to veliko hitreje!) Da, mi na Spod. Stajerskem smo žalibog vedno zanemarjeni.

Dovoljujem si postaviti torej sledečo resolucijo:

Visoka zbornica naj sklone:

1. Visoka vlada se pozivlja, da vsled pomanjkanja živinozdravnikov, zlasti na našem jugu, da slovenskim dijakom na živinozdravniških visokih šolah državne štipendije.

2. Kmetovalcem naj se da za zgradbo ali prezidavo vzornih hlevov državna podpora.

K § 9.: Visoka zbornica naj sklone, da se v § 9., odstavek 3, izpusti besedilo: „V živinskem potnem listu se zabeleži vspeh preiskave.“

K § 61.: Visoka zbornica naj sklone, da se v § 61., odstavek 1, pristavi: j) „odstranjevanje in zakopavanje mrtvih trupel.“

Dalje, da se v odstavku 2., besede „Kakor tudi“, do „naprav za sežiganje itd.“ črtajo.

Končno, da se odstavek 3 popolnoma črta.

In s tem končam.

Poslanec dr. Korošec.

Poslanci, kateri zastopajo kraje, ki mejijo na druge dežele, so se najbolj upirali strogim obmejnimi določbam in visokim kaznim za prestopke živinokulturne postave. V tem oziru je v imenu slovenskih poslancev s popolnim uspehom dr. Korošec predlagal razne spremembe.

Z ozirom na paragrafe 8. in 13. je izrazil željo, naj vlada naredbenim potom dovoli olajšave. Novi zakon namreč določa, da župan natančno vodi živinski kataster v obmejnih krajih. Zgodi se pa lahko vsak čas, da župan slučajno ni doma, ko pride občan, da je kupil, prodal ali zaklal žival. Za take slučaje naj bi vlada pooblastila tudi druge zanesljive osebe v občini, da sprejemajo taka naznanila.

Paragraf 63. določa po odsekovem sklepu kaznen zapor do treh mesecev ali globe do 1000 kron za osebo, ki ne naznani živinske kuge ali za župan, ki se nalašč ali iz nemarnosti pregreše pri izdajanju živinskih potnih listov. Poslanec dr. Korošec pa je predlagal nižjo kazen do dveh mesecev ali 600 kron.

Odsek dalje predlaga zapor od enega dne do šest mesecev ali od 10 do 2000 K za vse druge prestopke proti zakonu. Obveljal pa je predlog dr. Korošca, da se kazen zniža na tri mesece, oziroma 1000 kron.

Zbornica tudi pritrdi predlogu dr. Korošca, da se kazen zniža, in sicer na en teden do šest mesecev, odnosno 50 do 2000 kron za osebo, ki se pregreše proti § 5. Ta pa določa, da se živina ne sme izvažati iz okuženih krajev, oziroma živino prevažati skozi take kraje, okraje in dežele.

Odsek je konečno predlagal, naj se kaznujejo z zapornom od enega tedna do enega leta, oziroma z globo od 50 do 4000 kron vsi tisti, ki iz nemarnosti razširjajo kugo med domačo živino.

Dr. Korošec je predlagal, naj se kazen zniža do šestih mesecev, odnosno 2000 kron. Zbornica je pritrdila tudi temu predlogu in konečno odobrila načrt novega zakona tudi v tretjem branju.

Mnogi poslanci in tudi poljedelski minister dr. Brat so čestitali poslancu Povšetu, ki si je kot poročevalec stekel mnogo zaslug za novi zakon v večje varstvo naše živinoreje. Slovenski poslanci so mu priredili prisrčno zahvalo.

Politični ogled.

Mala politična naznanila.

Dne 25. marca: V Parizu je imelo predvečerašnjim 6000 poštnih in brzojavnih uradnikov zborovanje, na katerem so sklenili, da bodo začeli zopet delati. — Ruski grof Lev Tolstoj je zelo hudo zbolel. — List „Monitorul“ poroča, da se bo med Avstrijo in Rumunijo kmalu lahko sklenila trgovinska pogodba, ker je Avstrija voljna vse želje Rumunije izpolniti. — Hrvaška vlada je izdala na vse okrajne urade taje odlok, v katerem se strogo prepoveduje zvo-rovanja ali zaupni sestanki. Ta odredba je baje v zvezi z vojno nevarnostjo. — Ruski listi poročajo, da bo ruski vojni minister Rödiger odstopil in bo na njegovo mesto imenovan general Suchomlinoff.

Dne 26. marca: Gosposka zbornica je 24. marca sprejela postavbo o rekrutah brez debate. — Cesar je sprejel včeraj v avdienci ogrskega ministrskega predsednika Weckerja. — Pariški telefonski uradniki so svojo službo zopet nastopili. — Dijaki v Palermo na Italijanskem štrajkajo, ker se jim ni dovolilo podaljšanje roka za tretji izpit.

Dne 27. marca: Dne 25. t. m. so se vršila na Dunaju ministrska posvetovanja, ki so se jih udeležili avstrijski, ogrski in skupni ministri. Slo se je za zunanje zadeve in za pokritje odškodnine Turčiji. — Na Vavčovem trgu v Pragi so se vršili v četrti zopet veliki izgreji. Policija je več demonstrantov zaprla, nekaj tudi poškodovala. — V Rumuniji so vzbruhnili veliki kmetijski nemiri. Vlada je storila vse potrebno, da se nemiri zadušijo. — Na Dunaj je včeraj došel turški zunanji minister Rifat-paša. Danes se je posvetoval z našim zunanjim ministrom Aehrenthalom. — Ruski finančni minister Kokowzew bo šel za poslanika v Pariz.

Dne 28. marca: Listi poročajo, da nameravajo vsi trije skupni ministri odstopiti. — Nemški knez Bülow namerava razpustiti nemški državni zbor. — V Petrogradu so zasledili novo prekucijsko organizacijo. Veliko oseb so zaprli. — Francoski ministri svet je sklenil, da kaznuje tiste osebe, ki so podpisale državne tajnika Simijana žaleč letak. Srbski odbor poštnih uslužbencev je zagrozil z novo hujšo stavko, ako to store.

Dne 29. marca: Cesar je včeraj dvakrat sprejel zunanjega ministra barona Aehrenthala v izredno dolgih avdiencah. — Zastopniki ogrskega ministrstva odpotujejo na Dunaj, da se udeležijo skupne ministrske seje, na kateri se bo razpravljalo o carinskih pogodbah, predvsem o trgovinski pogodbi s Srbijo. — Avstro-ogrski delegati za trgovinska pogajanja z Rumunijo so došli včeraj v Bukarešt. Posve-

tujejo se v zunanjem ministrstvu z rumunskimi delegati.

Razne novice.

Slov. kmečka zveza je na zaupnem shodu dne 24. marca 1909 v Mariboru vzela poročilo svojih poverjenikov za kompromisne pogovore z Narodno stranko in s stranko Zedinjenih Slovencev z zahvalo na znanje. Ker pa niti Narodna stranka niti stranka Zedinjenih Slovencev nista ponudili nobenih pogojev za stvarno podlago trajne slege med spodnještajerskimi Slovenci, ampak zahtevali za prihodnje deželnozborske volitve samo razdelitev mandatorov, in sicer Narodna stranka za se 4, stranka Zedinjenih Slovencev za se 3, tako da bi S. K. Z. bila v deželnem zboru s svojimi poslanci v manjšini in popolnoma vezana na obe nasprotni slovenski stranki, sklenila je S. K. Z., da za deželnozborske volitve postavi v vseh slov. volilnih okrajih lastne kandidate.

Kmečka stranka stoji pred velikim volilnim bojem. Toda z zaupanjem gleda na njegov izid. Manj mandatov, kakor sta ji milostivo ponujali obe liberalni stranki, tudi v najbolj neugodnem slučaju ne more dobiti. Pač pa ohranimo disciplino in navdušenje v svoji stranki, in to je nam, ki smo prepričani o dobrih ciljih kmečke stranke, več vredno, kakor pa, če bi eventualno še tudi manjše število mandatov dobili nego je število 6.

Proti štirim nasprotnikom se bo nam boriti, proti Narodni, Plojevi, socialdemokratski in štajerskanski stranki. Zbirajmo svoje vrste, zanesimo v nje novega navdušenja za stranko, da pri volitvah meseca maja čestno zmagamo.

Podpore rodbinam pozvanih pod orožje. Glasom naredbe vojnega ministrstva imajo rodbine tistih pod orožje pozvanih mož, ki so že dovršili redno prezenčno službo, pravico do podpore od strani države. Do take podpore imajo pravico soproge, otroci, stariši, stari očetje in matere, bratje in sestre, ako so jih večji del hranili tisti, ki so pozvani pod orožje. Ta podpora obstoji v prispevku za vzdrževanje in za one, ki ne bivajo v lastni hiši, marveč plačujejo najemščino, tudi v prispevku za stanarino. Prispevek za najemščino iznaša polovico prispevka za vzdrževanje. Otroci izpod osem let imajo pravico do polovice te podpore. Skupne podpore členom pozvanega pod orožje, oziroma pridržanega v vojaški službi, ne smejo presegati zaslužka, ki ga je poprečno dobival v svojem bivališču. Pravico do te podpore od strani države ne odpravljajo in ne manjšajo okolnosti, da podpirane osebe dobivajo kako drugo podporo, občinsko ali privatno. Prošnje je predložiti politični oblasti (na deželi pristojnim okrajnim glavarstvom), in so oproščene kolka in poštnine. Na ovitek je pa treba napisati: „Zahteva podpore za potrebno rodbino pozvanega v vojaško službo. (Na podlagi par. 20 zak. od 13. jun. 1880, štev. 70 drž. zak. poštnine prosto.“ Za one, ki so bili pridržani v vojaški službi (toliko za one, ki so dovršili redno vojaško službo s 30. septembrom 1908, kolikor za one iz nadomestne rezerve, ki so bili pozvani pod orožje z dne 1. oktobra, a niso bili odpušteni z dnem 28. novembra 1908) gre podpora od 1. jan. 1909 dalje. Podpore se izplačujejo naprej od 15 do 15 dni. Zaostale podpore se morajo zahtevati sedaj. Rodbine, ki imajo pravico do teh podpor, naj jih zahtevajo.

Važna razsodba. Najvišje sodišče na Dunaju je razsodilo, da stranke, ki bi si rade najele kako stanovanje, nimajo zakonite pravice ogledati si je, ako tega ne dovoli prejšnji najemnik, četudi je že odpovedal stanovanje.

Našim pristašem. Kompromisna pogajanja so zaradi nenastitljivosti obeh liberalnih strank padla v vodo. Stem je odprtoven hud volilni boj. Glede nastavljanja kandidatov naj blagovoljito naši pristaši javiti svoje želje Slov. kmečki zvezi v Mariboru. Prosimo jih tudi, da že sedaj mislijo na to, da se bodo v vsaki občini dobro pregledali volilni imeniki. Naših pristašev ne sme nihče biti izpuščen. Kdor od nasprotnikov ne spada vanj, ven žnjim!

Ogromne odpovedi hranilnicam. Po nekaterih krajih avstrijsko-ogrsko monarhije so jeli ljudje brez vsakega vzroka v ogromnem številu odpovedovati hranilne vloge hranilnicam. Temu vzrok je bojazen vlagatelj, da bi v slučaju pričetka vojnih dogodkov njih hranilne vloge ne bile varne v hranilnicah, da bi celo država v slučaju vojske v srho nabave denarja segla po hranilnih vlogah. To gibanje so večinoma povzročili in pospeševali sleparji, da bi hranilne knjižnice nakupovali pod vložno vrednostjo ali sploh ribarili v kalnem. Da se zoperstavi temu, je gospod finančni minister dne 19. marca t. l. v državnem zboru podal jasno in določno izjavo, da ni nikakega vzroka, da bi se vznemirjali vlagatelji in da so hranilne vloge tudi za slučaj vojske popolnoma varne. Vlagatelji denarja v hranilnicah se živo opomnijo, naj bodo mirni in premišljeni, naj si ne dajo po raztrošenih nesmiselnih vesteh omajati svojega zaupanja gledé polne in brezpogojno trajne varnosti svojih hranilnih vlog in posebno, da pod nikakim pogojem ne prodajajo svojih vložnih knjižnic zasebnikom in celo pod vrednostjo ne. Okrajnemu glavarstvu je takoj ovaditi razširjalce sumnih vesti.

* **Iz šole.** Za nadučitelja na ljudski šoli v Kozjem je nastavljen nadučitelj v Blanci Ivan Krajnik, v Gornjo Ponikvo pride učitelj Antón Nerat v Šoštanj. Stalni so postali na ljudski šoli pri St. Lovrencu v Slov. goricah tamošnja učiteljska supletinja Franciška Bratanič, na ljudski šoli pri St. Vidu pri Ptujtu tamošnja začasna učiteljica Ana Bezjak, na ljudski šoli v Vojniku tamošnji začasni učitelj Avgust Drolenig, na ljudski šoli v Laškem (trg) stalna učiteljica v Lehnu Ana Klein.

* **Iz pošte.** Poštna odpraviteljica Stefanija Seitz je imenovana za poštno oficijantino v Podčetrniku. Poštna aspirantinja Leopoldina Wresounig je imenovana za poštno oficijantino v Konjicah. Aspirant Fr. Pein je imenovan za poštne oficijanta v Celju.

* **Promocija.** Dne 13. marca t. l. bil je gosp. Josip Lebar od Sv. Križa pri Ljutomeru na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava.

* **Rodoljubi!** Spominjajte se povsod in pri vsaki priliki S. K. S. Z. z darovi. Naročajte in širite obmejni kolek. Prilepite ga na vsako pošto pošiljatev. Povsod rabite le vžigalice: „V korist obmejnim Slovincem“, ki so najboljše. Po gostilnah zahtevajte gostilniške računske listake: „Obmejnimi bratom v pomoč“, dobivajo se pri S. K. S. Z. v Mariboru. Zahajajte le v tiste gostilne, kjer so na razpolago naši časniki: Slov. Gospodar, Straža, Naš Dom.

* **V veselih družbah** se spominjajte volilnega sklada „Slovenske kmečke zveze“ z darovi!

* **Ljudske šole.** Poslanci Rožkar, Pišek in tovariši so v seji državnega zbora dne 26. marca t. l. predlagali, naj država prispeva za ljudske šole.

* **Kmečki dolgovi.** Dne 26. marca so poslanci Povše, Rožkar in tovariši v državnem zboru predlagali, naj vlada predloži zakon za razbremenitev kmečkih posestev.

* **Prodaja kolekovanih knjig.** Vsled razpisa finančnega ministrstva z dne 30. januarja 1909 načeloma ni ovire proti temu, da prodajalci trgovskih in obrtnih knjig predlagajo te knjige v kolekovanje. Za prodajo kolekovanih knjig pa je treba posebnega dovoljenja finančne oblasti. Z razpisom z dne 25. aprila 1850 je finančno ministrstvo pooblastilo finančne deželne oblasti, v lastnem delokrogu podeljevati tako dovoljenje knjigovozom in trgovcem s papirjem.

* **Mladeniški sestanek v Mariboru v četrtek 25. marca** je bil silno lep. Nad 200 vrlah mladeničev iz vseh krajev Spodnjega Stajerja, z znakom slovenskega mladeniča na prsih, je prihitelo ta dan v Maribor, da se tukaj navdušijo in podučijo za nadaljnje svoje delovanje. Shodu je predsedoval mladenič Franc Zebot, ki je navzoče iskreno pozdravil in se jim zahvalil za tako lepo udeležbo. Posebej je še pozdravil zastopnika Zveze telovadnih odsekov brata Jeločnika iz Ljubljane, državnega poslanca dr. Korošec, dva zastopnika akadem. društva „Zarja iz Gradca“ itd. Prvi se je oglašil k besedi poslanec dr. Korošec, ki je povdarjal, kakšne ljudi mora vzgojiti Z. S. M. Biti morajo neodvisni, svobodni ljubeči in krepki ljudje. Za dr. Korošcem je povzel besedo g. nadrevizor Pušenjak. Govoril je o kmetijski podružnici kot oni organizaciji, ki štiti koristi kmetijskega stanu in navduševal za pristop k tej prekoristni družbi. Vspodbujal je mladeniče, naj stremijo za tem, da postanejo samostojni. Omenil je, da še na nekaterih krajih na Spod. Stajerskem cvete oduševstvo. Naša mladina se mora poučiti, da se bo izogibala in tudi druge odvračala od takih ljudi. Huda rana našega naroda je razkosanost posestev. To se mora omejiti. Nato je prešel na največjo panogo 20. stoletja, na združništvo. Za njo bi se moral vsak mladenič zanimati. Ima namen, da krepki zavest, da lahko kmečki stan v zvezi z drugimi sotrpini tudi kaj doseže. Združništvo varuje kmeta pred škodo in skrbi za to, da postane kmečki stan neodvisen. Velikega pomena je denarno združništvo. Ono nam preskrbuje kapital. Združništvo je veliko pripomočilo, da je oduševstvo na Spod. Stajerskem že skoro izginilo. Temelj vsakemu združništvu so rajtajnovke, zato so se tudi tako hitro razširile po celim Sp. Stajerskem. Za naše združništvo moramo pridobiti kolikor mogoče veliko delavcev. Končno je še vabil na obilno udeležbo gospodarskih shodov. Nato je govoril načelnik „Zveze telovadnih odsekov“ g. Jeločnik iz Ljubljane. Navduševal je za ustanovitve telovadne organizacije, ki je najboljšo sredstvo, da se zabrani sovražniku izvesti njegov načrt, iztrgati nam našo mladino. Mlaj, ki si ga postavimo, naj bo postavljen na trdna tla verskega prepričanja, naj bo čist in jasen ter nedostopen našim nasprotnikom. Glaven naš namen je, da zbiramo mladino in vzgajamo naraščaj. Z. S. M. naj skrbi, da se še tekom tega leta skliče tehnični tečaj, ki bo podlaga telovadne organizacije. Za g. Jeločnikom je govoril tajnik Z. S. M. g. Jože Sut. Izražal je svoje zadovoljstvo nad tako lepo udeležbo zborovanja, ki ga je imenoval mladeniški parlament. Govoril je o podrobnem delu Z. S. M. Lansko leto je priredila veliko shodov, istotako jih namerava prirediti tudi letos. Sklenilo se je, da se bo leto vršilo 13 večjih mladeniških shodov, katerih število pa se še lahko po potrebi zviša. Predsednik je na to otvoril debato. K besedi se je oglašil državni poslanec dr. Korošec, ki je priporočal, da naj se povsod v društvi ustanove obrambni odseki. Ti odseki naj bodo šola za narodnostni boj na Sp. Stajerskem in naj zanesejo zanimanje za boj med ljudstvom. Dr. Korošec je zagotovil, da bo

S. K. S. Z. šla v vsakem oziru na roko, da se aresniči tehnični tečaj. Opozarjal je tudi mladeniče na združno šolo v Ljubljani in priporočal, naj jo obiskujejo. G. Jerič je pozdravil navzoče v imenu mariborskega telovadnega odseka in podal načrte, kako izvesti telovadno organizacijo. Gosp. akademik Kramberger je razpravljal slovensko vseučiliško vprašanje. Govorili so še mnogi mladeniči iz raznih krajev, na kar je predsednik ta res lepi shod zaključil. Shod bo gotovo ostal vsem udeležencem v trajnem spominu.

* **V Rim!** Te dni je preč. kn.-šk. konzistorij razposlal sledečo okrožnico: Na visoki praznik Vnebohoda Kristusovega bodo naš sveti oče papež Pij X. našega avstrijskega rojaka, blaženega Klementa Marijo Hofbauer slovesno prišeli svetnikom. V počestitve novega svetnika in svetemu očetu v zahvalo je nadbratovščina sv. nadangelja Mihaela na Dunaju sklenila dne 14. maja 1909 odposlati poseben romarski vlak z Dunaja v Rim. Razposlala je te dni po vsem cesarstvu svojih vabil, da bi iz vseh kronovin privabila vdeležencev k tej izvanredni svečanosti. S tem pismom se vabijo na božjo pot v Rim vsi verniki lav. škofije, kakor tudi njih častiti dušni pastirji, katerim bi bilo mogoče se tega redkega praznika vdeležiti. Oglase sprejema do 10. aprila t. l. nadbratovščina sv. Mihaela na Dunaju I., Singerstrasse 18. Cene so za vožnjo z Dunaja v Rim in nazaj s popolno oskrbo vred: za popotnike I. razreda 430 K, za popotnike II. razreda 290 K, za popotnike III. razreda 210 K.

* **Nemško uradovanje** o. kr. finančnih uradov vidi se posebno pri tobačnih knjižicah. Slovenski trafikantji, vzdržite se vendar in zahtevajte s prihodnjim letom, da se vam izključno samoslovenske, ali pa vsaj dvojezične tobačne knjižice izročijo. To naj bo svarilo in kazalo za o. kr. ravateljstvo finančne straže v Mariboru, da se pravočasno že zdaj z dotičnimi tiskovinami preskrbe. Mi ne odnehamo nič več, ker kdor ni z nami, je proti nam in priti mora brezobziren boj.

* **Poglavje o narodnosti.** Naša liberalna inteligenca je narodna, to je nepobitna resnica. O tem se tudi vedno lahko prepričamo. Posebno vam dokazuje narodnost te inteligence nemška govornica, ki jim je običajna in ki jo vedno lahko sliši na ulicah iz ust raznih velenarodnjakov in narodnjakinj. Da je naša inteligenca narodna, je dokaz tudi to, da pridno poseča nemške kavarne. Še pred nedavnim časom je nekdo videl pri dveh imenitnih gospodih Narodne stranke iz neke nemške mariborske kavarne. Lepo izvajanje gesla „Svoji k svojim“. Pa ne samo po mestih, ampak tudi po deželi se najdejo taki narodnjaki. Liberalni učitelji se večkrat udeležajo, če kak g. župnik ali kaplan na nemški dopis nemško odgovori, kar je pa zelo redko, sami pa v dvojezične šolske tednice in druge knjige pišejo samo-nemško. Kakor se to godi nekje na Dravskem polju. Liberalci hočejo ljudstvo učiti narodnosti, zaveznosti, katere pa sami nimajo. Priporočali bi tem ljudem, da se pridružijo našim mladeniškim zvezam in izobraževalnim društvom, kjer se lahko od naših mladeničev in deklet uče narodne zaveznosti in gesla „Svoji k svojim!“

Mariborski okraj.

m **Umrla** je v Mariboru dne 30. marca odvetnikova vdova gospa Josipina Sernec v 72. letu starosti. N. p. v m.

m **Mariborski telovadni odsek** S. K. S. Z. je imel v četrtek, dne 25. marca svoj občni zbor. Novi odbor se je tako-le sestavil: Leskovar, predsednik; Rakovič, podpredsednik; Jerič, tajnik in načelnik; Sut, blagajnik; Jamnik, odbornik. Revizijo odseka je izvršil brat Jeločnik iz Ljubljane.

m **Selce—Sv. Rupert** v Slov. gor. Liberalna podlost. Učenci tistih, ki bi bili radi visokošolci, pa jim ni šlo, pa jim ne gre, so na delu. Nekateri go-spodje iz Sv. Lenarta in zgoraj imenovani visokošolci so se pred letom s posebno vnemo lotili Slovenske kmečke zveze. V ta namen so ponujali — vsiljevali — različne liberalne liste — da celo skrivaj na kljuke hišnih durí obešali; tudi nalašč so se začeli pripraviti o takih vprašanjih, da je končno moral eden rabiati razzaljivo besedo, ki se je morala — seveda nevedoma — preklicati le s tem pogojem — da naroči „Narodni List.“ Če nekdo, ki krade, najde svojega tovariša, kako ne bi liberalci našel svojega sotrudnika? Par jih je šlo za njimi. Učenci teh omenjenih pa so hoteli biti pametnejši, modrejši! „Jajce več, kot puta ve!“ Ko so videli, da po naučenem kopitu ne gre, pa so ti za hrbotom začeli odpovedovati „Slov. Gosp.“ v imenu naročnikov. Lumparija, ki je je zmogel le nasprotnik najnižje vrste. To se je zgodilo meni! Blizu 2 meseca ne dobim „Slov. Gospodarja.“ Naša hiša, preden sem bil jaz nje gospodar, je bila naročena že na prvo številko „Novic“ in ko so te prenehale, že tudi na prvo številko „Slov. Gospodarja“, in mora ostati, dokler bom jaz živ in moji otroci moje-ga mišljenja, kakor tudi v resnici upam. Gospod urednik, upam, da mi odslej ne boste pridržali nam priljubljenega „Slov. Gospodarja“ in zagotovite se mojega vednega prijateljstva do njega. Z., kmet.

m **St. III** v Slov. gor. Mladeniška zveza je priredila zadnjo nedeljo poudčen shod v čitalniških prostorih. Mariborski član naše mladeniške zveze je razvil v kratkem zgodovino našega naroda, katere bi se

naj vsak zaveden mladenič pridno učil. Govorili so še tovariši Šiška, Rozman in Žebot. Shod je vodil predsednik Mladeniške zveze, tovariš Hamer. Na prihodnjem shodu se bo razpravljalo o nekem važnem gospodarskem vprašanju in že sedaj na ta shod opozarjamo, da se ga vsi v največjem številu udeležijo. Mi gremo naprej, mi mladi!

m **Malna.** V ponedeljek dne 22. sušca so se tu vršile občinske volitve. Udeležba je bila jako živahna. Sploh je opazovati, da se občinskih volitev po novi postavi ljudstvo povsod številneje udeležuje, kot prej. Vsi odborniki so naši in so bili v prvem in drugem razredu voljeni enoglasno, v tretjem je bilo razcepljenih osem glasov. Prihodnji župan bo zopet zastavonoša Kmečke zveze poslanec Rožkar. Par Japoncev je sicer hotelo delati zgago, toda Rusi so jih krepko zapodili v beg. Druge nesreče ni bilo.

m **Selnica** ob Dravi. Načelstvo Hranilnice in posojilnice v Selnici ob Dravi naznanja slovenski javnosti s tužnim srcem, da je nemila smrt dne 29. t. m. pokosila njenega prvega načelnika g. Ivana Krelj. Širji javnosti sicer nepoznan, a v svojem delokrogu je bil mož-značaj, kakor bi si v Selnici in povsod smeli želeli. Pa neizprosna sušica je zasadila svoj zob v to krepko slovensko drevo in je glodala na njem celo zimo, dokler ga ni uničila. V božjo voljo udan je čakal svoje smrti in na predvečer svoje smrti še mi je dejal: „Ne bojim se smrti, le to me boli, da moram umreti tako mlaj. Kaj je to 34 let? Človek bi še lahko toliko dobrega storil.“ Bodi mu zemljica lahka! V slovenskem kmečkem stanu pa naj iz korenine njegovega vzglada vzklje mladika enakega značaja!

m **Sv. Martin** pod Vurbergom. Malo se gliši od nas. Ker se naši sosede prek Drave, Janževčani, tako proburajo, posebno, ker si želijo železnice itd., si že mora še tako miren Martinčan misliti, kaj bo z nami. Nas veže samo okrajna cesta z Mariborom in na sredi ceste imamo slavni brod, kateri navadno počiva, ker mu manjka vode. Lansko jesen smo morali celo jesen in še v zimi čez Sv. Marjeto v Maribor. S tem pa se potrosi veliko časa in denarja. Ako zdravnik potrebujemo, se tudi žalibog branimo, samo zaradi stroškov. Primorani smo torej, si pomagati z raznimi mazači. Tudi poljskih pridelkov radi broda ne moremo lahko spraviti na trg. Od Sp. Dupleka do broda imamo tako cesto, da se moraš sezu-ti in hlače lepo do kolen podsukati, drugače se ti lahko pripeti, da škornje v blatu pustiš. Da živina na taki cesti mnogo trpi, nam ni treba posebej omenjati; in to se godi vse na okrajni cesti, za katere moramo plačevati doklade, da se po drugih cestah lahko bogataši v avtomobilih vozijo, ti mali kmetič pa bodi zadovoljen, da smeš do kolen po blatu gaziti in živino trpinčiti in povrh mastne doklade plačevati. Upamo, da se bodo merodajne osebe pobrigale za to, da dobimo boljše ceste in boljše moste.

m **Sv. Marjeta** na Drav. polju. Podpisani občinski odbor Sv. Marjete na Drav. polju z vso odločnostjo obsoja ostudne napade in nesramna zavijanja, s katerimi je hotel gospod Ahč našemu tako priljubljenemu in velezaslužnemu gospodu kaplanu vzeti ugled, in prosi č. gospoda kaplana Davorina Agrež, da naj se nikar na to ne ozirajo. V imenu vse občine odobravamo in hvaležno upoštevamo njihovo neutrudno delovanje, bodisi na prižnici, v spovednici, v šoli in pri petju na koru, pri izobraževalnem društvu itd. Bog jih še dolgo let pusti med nami. — A. Kirbiš, župan; Jožef Ekrad, Jurij Gojčič, svetovalec; Anton Kukovič, Franc Sagadin, Johan Pesek, Simon Klasine, Matevž Tolčič, odborniki.

m **Slov. Bistrica.** O škaploziji pri Stigerju smo dobili natančnejše poročilo, ki ga objavimo. V torek, dne 24. sušca ob pol 7. uri zvečer se je v mestu Slov. Bistrica pri trgovcu Stigerju vnel smodnik in bencin. Zemlja se je potresla, šipe so padle iz oken, opeka letela na tla, ljudje bežali iz hiš ter se vprašali z velikim strahom, ali so že Srbi tukaj. Kar zagledajo plamen iz Stigerjevega dvorišča. Raztrgalo je enega vajenca, kateri je bojda razdeljeval smodnik v majhne množine za prodajo za Veliko noč. Vajencevo roko so našli nadvorišču, truplo je najbrž pokopano pod zasipom. Podrli so se namreč živinski hlevi, da se pokopali nekaj živine. Dva erarična konja sta bila pri priči ubita, drugo žival so rešili iz razvalin ognjegasci in vojaki.

Ptujski okraj.

p **Ptuj.** Naš župan Ornig pač hoče na vsak način biti veleugleden mož na slovenskem Stajersku. Omislil si je namreč, ali on, ali njegovi pristaši, da ga naj imenuje vsaka občina v ptujskem okraju za — častnega občana. Seveda je večina zaveznih občin to iskreno željo odklonila. Čast jim! Nekateri občine, oziroma občinski predstojniki so šli na limanice, čeprav nimajo vinarja koristi od omenjenega moža. Dotične občine vam bomo, gospod urednik, v prihodnjih številkah naznanili. Za podpis občin agitira nek uradnik Hartmann na o. kr. okrajno glavarstvo v Ptujtu. Vprašamo slavno o. kr. okrajno glavarstvo v Ptujtu, ima li svoje gospode uradnike zato nastavljene, da take stvari uganjajo?

p **Ptuj-Mestni vrh.** Podam se zadnje dni minolega tedna v veliko slovensko občino Mestni vrh, da po dolgotrajni zimi obudujem spomladansko naravo v naših lepih vinogradih, njivah itd. Pri izstopu iz

mesta, ob vzožju imenovane občine in nje okolice, pozdravlja me brezštevilo samonemških letakov s sledečim napisom: „Buschenschank Pauko nebst Hutter in Stadberg.“ Ker pa nemški ne razumem, odkorakal sem dalje na glavni cesti v gostilno gospodov Kreftl in Vilčjak, kjer sem se pri dobri postrežbi z jedili in pristno vinsko kapljico okrepčan prav domače počutil. Našim cenjenim izletnikom skoz Mestni vrh priporočam ti dve slovenski gostilni. — Rojak.

p Sv. Florijan ob Boču. Nek človek iz Rogaske Slatine, po imenu Johann Vidgaj, po poklicu krojač, meni osebno neznana velikost, me poziva v Štajercu, češ, da se naj opravičim, kako da se drzmem njemu učence odjedati s tem, da trosim okrog nerisnične reči o njem, tako n. pr., da on ne dopušča svojim učencem po nedeljah obiskovati službe božje. Na to notico v ptujskem ključku odgovarjam sledeče: Ni mi znano, smejo li njegovi učenci ob nedeljah v cerkev ali ne. Cesar pa ne vem, tega tudi nikjer ne trdim. Ako mi g. Vidgaj dokaže, da sem kjerkoli ali proti komur koli to zatrjeval, izplačam mu 500 kron, katere si naj brž ko mogoče zasluži, saj en gospod že menda težko čaka na nje. Kar sem res govoril o njem, to sem govoril med dvema resnicoljubnima možakoma in to ni bilo obrekovanje, ampak gola resnica. In še to pripomnim: Če me bo v prihodnjšč še kak pošten krščanski oče vprašal za svet, ali naj da svojega sinčka Vidgaju v uk ali raji kam drugam, bom mu zopet odgovoril tako kakor zadnjič našemu vrlemu županu, ki je itak že seboj prinesel pomisleke, češ, slišal sem, da ta človek (Vidgaj namreč) nima baje prave vere. Sicer si pa štejem v ne majhno srečo, ako mi ni treba nič slišati, nič govoriti in nikakih potov storiti za ali proti Vidgaju, krojaču na Slatini. — D. Rožkar, župnik.

p Sv. Rok ob Sotli. II. gospodarsko-poučni shod pri Sv. Roku je lepo uspel. Edini predmet tokrat bila je „vzgoja sadnega drevesa“, ko je že bilo presajeno na svoj prostor. Kakor mlad človek, potrebuje tudi mlado drevo skrbne vzgoje, da je svoje dni res za kaj. Pa tudi pri starem drevesu je treba še vednega popravljanja, da prerano ne upeša. Udeležilo se je shoda nad 150 ljudi. Najprej je bilo predavanje ob 2. uri popoldne v dvorani posojilnice, potem pa do večera trajajoče vaje v sadonosnikih na južni strani pod Sv. Rokom. Prvokrat menda pri nas se je tokrat razkazovala umna poraba za stara sadna drevesa toli potrebnega „strugača“. Prednašal in razkazoval je deželni potovalni učitelj g. Al. Pirstinger iz Gornje Radgone. Hvala mu! — Sklenili smo marsikatero koristnega tudi za prihodnjost. Pripravljala se velezanimivi III. gospodarsko-poučni shod tukaj.

Ljutomerski okraj.

1 St. Jurij ob Ščavnici. V občini Galušk so se vršile dne 22. sušca občinske volitve: V 3. razredu so izvoljeni: Meznarič Martin, Janez Sijanec, Tišler Anton in Alojz Repič. V 2. razredu: Alojz Gregorec, Martin Knez, Vincenc Sek in Franc Herga. V 1. razredu: Anton Rožkar, Anton Lovrec, Mat. Tišlar, Ivan Krajnc. Vsi so narodni možje.

1 Gornja Radgona. Dne 25. marca imeli so volitve nove slogaške stranke shod v Gornji Radgoni, pa ne za vse, ampak le izvoljeni in pismeno povabljeni so imeli dostop. Ujskok, radenski Zemljč, pozdravi navzoče, ki jih je bilo, mimogrede omenjeno, vseh skupaj le kakih 40, pravih volilcev pa k večjemu 25 in še ti večinoma pristaši „Kmečke zveze“. — Nato se voli za predsednika shoda N. Breznik od Sv. Jurja. — Poslanec dr. Jurtela poroča o ciljih nove Plojeve stranke. Začne z novo volilno reformo; ni mogoče izvojevati za Slovence zaključne volilne reforme: želi boljših, delavnejših, zmogljivejših deželnih poslancev, a kakor kaže, pravi, ni mogoče, ker je vsakoršen kompromis bil od „K. Z.“ 24. t. m. v Mariboru odklonjen. Rožkar in Terjav sta že v Gradcu bila proti vsakemu kompromisu. Če ne bodo, pravi, vsi Slovenci složno postopali pri volitvah, pride Celje in Trbovlje gotovo v socialdemokratske roke. Prizna, da ima Kmečka zveza večino in upanje na zmago. Se hučuje nad nastopanjem nekaterih gospodov okoli Kmečke zveze, ki, kakor pravi, tako oblastno o nas (Plojevcih) sodijo, da je vse to le strankarska strast. Vsi naj bi delali, kakor pravi, po slogaškem, edino pravem programu. Želi prav posebno, naj bi napadi na njegovo stranko v časnikih izostali. — Dr. Ploj se je v svojem poročilu o notranjem in zunanem političnem položaju dotaknil tudi za njega jako kočljivega vprašanja, zakaj da ni vstopil v slovensko zvezo, pa pravi, da o tem rajši ne mara govoriti. Obljublja, da hoče združen z drugimi (liberalnimi?) poslanci vse mogoče storiti za ljudstvo. Tudi Ploj se boji, če v resnici ne bo prišlo do kompromisa, ki je ravno za deželni zbor najbolj potreben. — Dr. Rozina pa zavrača pred vsem trditve, da hrepeni po deželnozborskem mandatu, prepušča, kakor pravi, to ljudem, ki niso popolnoma zdravi v glavi. Da pa se bo od tistega, ki bo kak mandat prevzel, zahtevala zmoglost, odgovornost in poštenost. Nato kvasi nekaj o starostnem zavarovanju, da bo treba poslanec marsikatero točko dotične predloge temeljito spremeniti ter predvsem skrbeti za to, da se vplačevanje kmetu zmanjša in rajši zviša tistim stanovom, ki lažje plačujejo nego kmet. — J. Skrllec predlaga izvolitev posebnega odbora za volilno agitacijo, kateri

predlog pa se vsled odločnega protinastopa našega dičnega g. J. Pelca črta, češ, da nikakor ni na mestu, da bi tako malo število volilcev, kakor jih je danes tukaj zbranih, delalo skiepe, ki bi bili ljudski volji znatno nasprotni. — Počastil je slogaške poslance tudi dobro znani ljutomerski advokat dr. Grobman s svojo navzočnostjo pri shodu ter prignal seboj še več somišljenikov iz Ljutomera, med drugimi tudi svojega opreda, nekega Severa, ki se je posebno odlikoval s svojimi duhovitimi medklici, v katerih je napadal Kmečko zvezo. — Da tudi Grobman z napadi na Kmečko zvezo in njene poslance ni varčeval, je samoočebni umevno. Tako je ta ljutomerski prijatelj Südmarke n. pr. imenoval poslance „K. Z.“ „kimovce“, ki jim je le za to, da dobijo svoje dijete, a za kmeta pa nič, da imajo globoke žepe itd. Nekega uglednega moža pa je krstil z ironičnim imenom „zvezar“. To je torej tista, od Plojevcev toliko hvalisana sloga. Skandal to za akademično izobraženega človeka! To je tisto bratoljubno slogaštvo, ki se trudi zanesti edino-le razdor v vrste slovenskih krščanskih kmetov. Polovičarstvo in slepomišljenje, ki se je poridilo iz sovraštva in sebičnih ozirov. — Da pa početje teh, iz Ljutomera došlih Plojevcev ni ostalo brez odpora, poskrbel je eden naših mož, ki je ostro in odločno grajal napade prej omenjenih kričavcev. In sedaj so zopet pokazali naši nasprotniki svoj značaj; kajti komaj je Grobman slišal, da bi mu bilo treba nastopiti in javno opravičiti svoje neosnovane napade, tedaj pa hitro suknuje in klobuk v roke in odkuril je s svojimi zvestimi. — Seveda si je dr. Ploj prizadeval naše ogorčene kmete pomiriti, a došli so vsi od shoda s trdnim prepričanjem v srečo, da Plojeva stranka dela le razdor, sovraštvo in zgago ter da edino le Kmečka zveza dela odkrito in kmetu v korist. Vsled tega slišala se je tudi iz ust skoraj vseh kmetov ob koncu shoda želja: naj bi poslanci Kmečke zveze v najkrajšem času priredili v našem okraju shod, kajti, kakor so govorili, le tam najdejo odkritosrčne prijatelje, pravo zaslombo in pomoč, nikdar pa ne pri Plojevi laži-stranki.

1 Veržej. Mladeniške vrste se krčijo! Neusmiljena smrt nam je namreč pobrala iz naše srede mladeniča Ivana Galunder, ki je že skoraj eno leto belehal na sušici ali jetiki. Pokojni je do konca vdan v voljo božjo prenašal bolesti in previden s svetimi zakramenti za umirajoče umrl v četrtek zvečer. Umrl je bil dolgoletni ud bralnega in pevskega društva, ud domačih c. kr. strelcev v Veržeju. Kako priljubljen je bil rajni, nam priča množica ljudstva, domači strelci in njegovi tovariši pevci, ki so mu ob tistem grobu zapeli za slovo žalostno nagrobnico. Mi pa še mu ključemo: Bodi ti zemljica lahka!

Konjiški okraj.

k Sv. Kunigunda na Pohorju. Zgodaj zima in pozno pomlad, to je bidek udarec za kmeta, posebno letos, ko je pomanjkanje krme tako občutno. Tukajšnja občina je prav hvaležna, ker je podpora krma še precej izdala, brez podpore bi bila beda še hujša. Hvala torej našemu izvrstnemu poslancu gospodu Pišek, da je vsaj toliko izposloval. Brez prizadevanja in truda poslancev Kmečke zveze bi podpora krme še toliko ali pa nič ne bilo. Da pa podpora vsem ne zadostuje in se tudi veliko ugovarja, to je pač že tako navadno. Sosedno občino se je pri prvi razdelitvi prezrlo, to vsled tega, ker so bile merodajne oblasti obveščene, da v občini Padeškirh ni suša škodovala. — V nedeljo dne 4. aprila t. l., ob 3. uri popoldne, bo v tukajšnji bralni sobi sestanek Kmečke zveze in volilni shod za volitve v deželni zbor. Somišljeniki S. K. Z., kakor vsi volilci ste najprijazneje povabljeni.

Grozen čin umobolnega se je dogodil, kakor nam poročajo iz Koblja na Pohorju, dne 24. marca okoli devete ure zvečer: 30 letni sin Marko Hojnik je že večkrat bolehal na umu. Omenjenega dne se mu je pa zopet zmrčil um in zvečer, ko so drugi zaspali, je on vstal, vzel nož ter zabodel z njim na peči ležečo rejenko, desetletno Marijo Hribernik. Zadal ji je tri rane v oprsje, eno pa v trebuh, tako da so čreva izstopila. Dekle je bilo takoj mrtvo. Hojnik je na to pobegnil. Neumevno je da niso bolj pazili nanj, ker je že poprej grozil starišem, da jih bo zaklal in zaradi tega si oče ni upal v hiši ležati, ampak je hodil spat v hlev. Grozil je tudi, da bo hišo užgal.

Celjski okraj.

Dvoboj Celjanov. Župan dr. pl. Jabornegg in meščanski učitelj Aistrich sta imela v torek ali sredo pred Jožefovim v Gradcu dvoboj. Za zdravnika sta si vzela seboj dr. Golica in dr. Jesenka, ki sta nastavljena v celjski bolnišnici. Bolnike torej pustita brez zdravniške pomoči v Celju, da gresta v Gradec celit ran dveh pretepačev. Ali sta zato od dežele plačana? Župan Jabornegg bo bojda radi tega pretepačev nasledovan od državnega pravdnika, ker tudi on da zapreti v Celju fante, ki se pretepajo. Šolska oblast menda učitelja Aistricha tudi ne bo pohvalila, da daje učencem tak vzgled pretepavanja.

c Rečica ob Savinji. Tukaj se je osnoval posebni odbor za pravi blagor vnetih mož, za pripravo nove, lepe brizgalnice. Že dolgo se čela ta misel in sedaj se je vendarle uresničila. Geslo naše požar-

ne brambe je bilo vedno: „Bliznjemu pomoč!“ Naša požarna bramba se je skazala pri vsakem požaru, ki smo jih imeli v zadnjih 4 letih celih 19, zelo marljivo in delavno. Tudi društvena bramba nadkriljuje vse bližnje svoje tudi marljive sestrice. Samo v 1 letu, (1906.), pripravil se je nov vpz za moštvo in krasna zastava, katera bo vedno pričala o njeni marljivosti. Dne 12. avgusta 1909 vršila se je velika ljudska slavnost povodom blagoslovljenja zastave in voza. Dobilo se je dovoljenje za sv. maso zunaj na prostem, pod milim nebom. Nato vršila se veselica, ki se je udeležilo več tisoč ljudi, je oddala pristopnine nad 800 kron. — Društvo take življenske sile mora pa tudi v vsakem oziru napredovati. Zato smo si še nabavili parno brizgalnico. Prispevki za nove stroške se že pobirajo; naprosila se bo tukajšnja trška občina Rečica, okrajni zastop Gornjigrad in tudi marsikateri zasebnik se bo izkazal. Tudi deželni odbor menda ne bo pozabil kaj prispevati. Javna in odkritosrčna zahvala pa gre tukajšnji rečiški posojilnici, ki je pri zadnjem, dne 28. svečana vršcem se ob enem zboru dovolila za brizgalnico brezobrestno posojilo. Vsem, ki bodo k temu podjetju pripomogli z denarjem ali kakorkoli, naj velja rek: Kar storis za narod, ostane vselej.

iz Luč. Nek liberalcev v „Nar. Dnevniku“ mahajo po gospodu svetniku Grebencu, češ, da predolgo ni odredil, da bi se nek mrlič pokopal ali pa raztelešil. Ta dopis že zaradi poštinih razmer ni mogel biti pisan v Lučah, ker tako hitro ne pride od nas pismo v Celje, pa tudi nikdo ni imel povoda k temu. Saj vemo, kako dolgo se je čakalo na obdukcijo lanske leto v Solčavi, ko je bil Keppa pri komisiji. Ta dopis so poslali znani liberalni hujšaki iz Gornjegrada, pa so nevede po svojem lastnem pristašu mahali, namreč po dr. Sernecu, ki je bil podpisan na uradnih listinah. Naj se dr. Sernec zahvali pri svojih prijateljih.

c St. Jurij ob juž. žel. Nov način pomožitve glasov pri obč. volitvah trga Sv. Jurij so znašli naši liberalci, na katero iznajdba so lahko ponosni, najboljša, da si vzamejo na njo patent. Da tudi druge lahko občudujejo ljudje to iznajdba naših liberalcev, zato jo navajamo njim v čast in slavo. V volilni imenik je bil vpisan neki Karl Beuc kot obrtnik pri R. D., kateri je že pred enim letom umrl. Na dan volitve pa pride g. R. D. volit za rajnega Karla Beuca; seveda se mu je takoj ugovarjalo, da to ne gre, da bi se za mrtvega glasovalo, a on pravi, da je to postavno, da se pod postavno ne sme iti itd. — Seveda ga je moral tudi gospod okr. komisar poučiti, da takšen način glasovanja ni dovoljen, na kar ni bil pripuščen k volitvi. Zda pa še naj kdo reče, da niso naši liberalci napredni: morda pri prihodnjih volitvah naprosijo g. g. župnika za mrtvaško knjigo, da se tam zberejo toliko volilcev, kolikor jim jih manjka, da potem zmagajo. Čestitamo našim liberalcem k taki naprednosti. Prihodnjč pa povemo, kako so liberalci glasovnice delili, in koliko sitnosti so delali pristaši Kmečke zveze gosp. F. Kartinu.

c St. Jurij ob juž. žel. Kakor je že „Slov. Gospodar“ poročal, so tukaj pri občinskih volitvah trga Sv. Jurij pristaši „K. Z.“ naskočili 2. razred in tudi zmagali. Volilni boj je bil vroč. Naši pristaši so agitirali s poštenimi sredstvi, kako so pa nasprotniki agitirali, bomo še govorili. Sliši se, da je dobil eden za to, da bi z njimi volil, 2 kroni, drugi je dobil za pot iz Celja 2 kroni, nekemu manjšemu kmetu je pa nekdo iz trga neki obljubil, če z njimi voli, da mu pride pol dneva zastoj orat. Naši pristaši niso rabili takih sredstev, pa so vendarle zmagali, kar pa ni ljubo našim nasprotnikom. Liberalci so vložili rekurz proti volitvam, ker drugič upajo na zmago. Da upajo na zmago, nam pa kaže tudi to, da že imajo sestavljeno za II. razred listo kandidatov, pa zdaj so postavili razun enega samo naše odbornike, ki so bili sedaj od nas izvoljeni. Ni res, radi bi na vsak način imeli večino — pa ne bo šlo, za to bodo že poskrbeli pristaši S. K. Z. Jožetu Drogenku pa priporočamo, da si nabavi takoj nove čevlje z močnimi podplati za agitacijo pri prihodnjih volitvah. Prej bodo čevlji strgani, kakor da bodo Jože pripomogel do zmage liberalcem.

c Zibika. Pri nas je 14. marca imelo K. s. izobraževalno društvo svoj občni zbor. Predsednik Smole je otvoril zbor, domači župnik je poročal o delovanju društva. Knjig se je prebralo blizu 300. Udov je bilo 70. Dva mladeniča in dve deklici sta nastopili z deklamacijami. Župnik Gomilšek je priporočal, kako naj udje gojijo ljubezen do vere in do domovine, do lastne grude, do samega sebe. Vehovar Ana od deklishe zveze petrške je bodrila mlade Zibičanke za deklishe zveze. Bilo je kaj lepo zborovanje, obiskano mnogoštevilno, katerega sad se pokaže prav gotovo v živahnem delovanju društva v tem letu. Na delo torej!

c Zibika. V nedeljo, dne 28. t. m., bil je tukaj pokopani Matevž Ferme, star še le 50 let. Pogreba se je vdeležilo mnogo ljudstva. Bil je poljovni vzgleden gospodar, skrben oče in skoz 6 let tudi župan. Ob času državnozborskih volitev stal je ob strani „neodvisnih“, pa kmalu je spreviđel, da so bile to le prazne sanje. Zapušča plakaajočo ženo in 8 nepre-skrbljenih otrok. Blag mu spomin!

c Skofja vas. Grozna nesreča se je zgodila dne 27. m. m. v umetnem mlinu gospoda Majdiča v Skofji vasi. Dolgoletnemu delavcu Francu Jeler je prinesla njegova 15 letna hčerka kosilo v mlin. Pa

očetovem kosilu se hčerka vrača po stopnicah. Tukaj pa jo zgrabi strojni jermen za krilo in jo potegne seboj. Na hčerkino kričanje prileti oče, ki mu pa ni bilo več mogoče rešiti hčerke. Hitel je zapirat vodo, a ko pride nazaj, udi se mu strašen prizor. Dekletu je stroj odtrgal obe nogi nad členkom čez piščal, to je, kolikor je bilo obutega, in zraven polomil še več reber. Marija Jeler je prejela še sv. poslednje olje in potem so jo odpeljali v celjsko bolnišnico. Marija Jeler je bila tiha in pridna deklica in pri vseh vaščanih priljubljena.

c Iz okolice mozirske. Letošnja zimo nam je napravil zajec pri mladih sadnih drevesih velikansko škodo. Kdor je lansko jesen ovil drevesa s slamo, mu ni nič koristilo, ker je bilo snega po nekaterih krajih naše občine nad 1 meter visoko. Kjer so bili pa zameti, tam je pa že bil sploh vsak trud zastoj. Ograje okoli sadnih vrtov so bile s snegom zametane, da je zajec kar preskočil v vrt, in mesaril mlada drevesa kakor volk ovce. Zunaj vrta vsajena drevesa po sadonosnikih je tudi tako poškodoval, da se jih bo strašno dosti posušilo. Ker pa moramo davkoplačevalci plačevati od sadonosnikov največji zemljiški davki, pa tudi želimo od naših deželnih poslancev, da delujejo z vso silo, da se ta lovski zakon predrugači, da ne bo kar lovcem za veselje, nam kmetom pa za žalost in škodo. Gospodje naj se le veselijo, toda s tem, kar ni kmetom v kvar, kakor n. pr. ta lovska postava. Zajec dela veliko škodo vsako poletje pri mladonasaženem zelju, pajsi itd. — Drugi tat pa je lisica, katera napravi tuči dosti škode pri naši domači perutnini. Vprašam vas, g. najemnike lova, ali moramo tudi našo perutnino v slamo povijati in pa z apnom in kravjekom mazati, da jih bo lisica pustila pri miru? — (Tretji sovražnik in škodljivca je pa jazbec; ta žre v jeseni hruške, krompir, največ škodo pa napravi pri turšici, ki začne zoriti. Ta požeruh lomi cele noči turšna stebela in žre turšico. Če pa gre kak kmet k najemniku lova, da bi mu nekaj škode povrnil, mu pa zasmehljivo odgovori: ti vjemi žival, katera ti škodo dela, jaz mu bom pa zobe popipal. Kadar je pa čas lova, pa lovci streljajo kmetom pse in mačke, ki so nam v korist ne pa v škodo. Lovski psi pa nam delajo škodo na polju, letajo po prosu in po ajdi, žrejo zrelo grozdje itd. Ta lovska postava, ki je sedaj, naj gre rakom žvižgat. — Torej kmetje, kličem vas pod zastavo K. Z.; ko bomo enkrat dobro organizirani, bomo tudi lahko več kaj dosegli. — Kmet iz okolice.

c Zgornja savinjska dolina. Ker hvalite vzorno gospodarstvo slav. odbora gornjegradskega, naj še ta dopis malo pripomore, posebno kar se tiče gradbe pešte Ljubno—Solčava. Dopisnik v „Narodnem Dnevniku“ hoče stvar nekaj komentirati, a ne bo šlo Jaka. Je pokošeno, pa ne pristrženo. Gospodarstvo se je grajalo, pa nič druga. — Ko se je začela cesta Ljubno—Luče graditi, so mejaši ceste odstopili potrebni prostor v razširitev proti dogovorjeni ceni. Obljubil je odbor ceno prej ko slej poravnati; tekli so tedni, meseci in tudi že več kot eno leto je preteklo, pa po svitlih kronkah se toži gospodom v Gornjemgradu, zato jih ne dajo iz rok. Slednji se je posestnikom plačilo obljubilo po kolavdaciji. Kolavdacija pa se še do zdaj ni vršila ter tudi nič ni znano, kdaj se bode. Zakaj se že lansko leto ni vršila? Mogoče, da je šampanjca zmanjkalo, ali so furmani zboleli in kočije potirte, ka-li? Vse druge „stroške“, katere so gospodje izdali za obed, šampanjce, kočije i. t. d., so si gospodje takoj izplačali, ker so blizu korita, čem reči blizu blagajne. Gorjanci pa naj čaka. Nikakor si pa ne moremo pustiti predbacivati, da se je radi Solčanov ali Lučanov gradila cesta, ravno tako, kakor iz Gornjegrada po Zadretju ne za Bočane ali Šmarčane, ampak za občni promet, in tisti koristi več Gornjegradsčanom nego Gorjancem. Da bi pa kateri član prišel pogledat cesto od Luč do Solčave zdaj, mu še v glavo ne pride: vozna pošta že od 1. sušca ne more dalje nego do Luč. Je pač mrzlo in izletniki se raje grejejo pri topli peči. Doklade, in še tako visoke, pa naj le pridno plačujemo za občni blagor. Če bo tako gospodarstvo napredovalo, gospodje ne bodo več srkali šampanjca, zmanjkalo vam bode še bizeljanca, na stroške davkoplačevalcev. — Cesto na Ljubnem od Čespljeva pa naprej tri streljaje pa delajo menda zdaj na Dunaju? Kakšna le bo?

c Iz Bočne. Naša pošta. Pri nas imamo kljub temu, da je poštni promet primerno velik, še vedno samo pisemsko oddajo. Se li nam ne godi krivica, ko dobivamo pošto en dan pozneje kakor bi jo lahko dobili? Se celo postiljon se nam smeje, ko pelje mimo nas našo pošto, misleč, bodite potolaženi Bočani, kar je vašega, dobite pa jutri, ko se malo še prej pogreje v Gornjemgradu. Kdo bi se ne ozlovoljil pri takšnih „umetnih“ uredbah e. kr. pošte? Koliko med drugimi pride nujnih uradnih kakor privatnih pisem cel dan pozneje, kakor bi moralo priti. Kolikokrat se primeri, da dobi naslovnik vabilo na pogreb prijatelja oziroma sorodnika, ko že rajnega krije hladna zemlja. Koliko imamo neprilik in gmotne škode radi nepozne dobave objavnih in prejemnih listov od železnice postaje. Tudi časopise bi rajši imeli dan po prej. Ni li vse to za nas sramotno, škodljivo in poniževalno? Kdo pa je krivec tega? Prvi in glavni krivec je pošteno ravnateljstvo, ki lahko vidi potrebo poštene uredbe po meri prometa. Drugi krivec je pa naš občinski zastop, kateremu se zdi, da je napreden

kakor le kaj, pa se ne zaveda svojih dolžnosti. Zdravite se, sicer bode ljudstvo z vami obračunalo.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. V soboto, dne 27. marca je naša žena mlinarja Čakša v Drvišah truplo od Stelapovega pogrešanega čevljarja Jakoba Pišeka. Narasla Mestniščica je truplo izvržila. Sodnijska obdukcija (raztelesba) na licu mesta je dognala, da je umrl vsled zadušitve. Na praznik sv. Štefana je prišel zvečer nekoliko vinjen v gostilno Zupančev. Zapustil jo je pozno v noči, ko je nastal pretep. Ali je sam zašel v potok, ali ga je hudobna roka sunila vanj, še ni dognano. Zapuščena žena s 6 majhnimi otroci. Zopet ena žrtev nesrečnega alkohola več!

c Gornjigrad. Naš okraj ima poslanca Ježovnika, tržka občina je v rokah liberalnih kapacitet, a vsi skupaj so izposlovali za celo občino 60 kg otrobov podpore, dasi se je jih veliko oglasilo za nje. Dolgov ima občina toliko, da pobira letos 183% občinskih doklad. Pa o vsem tem se tem možakom ne zdi vredno posvetovati, kako bi zlažili ta bremena, a če se pa kaplan smeji otročariji kakega liberalnega stebra, pa kar sejo skličejo, češ, kaplan se je smejal naši modrosti, mi ne pustimo, da bi se kaplan smejal. Notabene je v odboru tudi jurist notar Drukar! Take duhovitosti ne spravi skupaj najboljši gorjanska občina! A naprednjaki smo pa vendar-le!

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Tukajšnje izobraževalno društvo priredi na velikonočni ponedeljek ob pol 3. uri pop. v župnišču predstavlo zelo zabavne igre „Čevljar“, ki jo bodo predstavljali mladeniči mladeniške zveze. Domačini in sosedje, zlasti mladeniči že sedaj opozarjamo na to predstavlo. — Mladeniška zveza ima zanimiv poučni shod na svetno nedeljo po večernicah.

c Gornjigrad. Na velikonočni ponedeljek priredi izobraževalno društvo veliko veselico z govori, deklamacijami in igro „Nežka iz Bleda“. Ze zdaj vabimo na mnogobrojen obisk.

c Za zavode šolskih sester v Celju. Zaupne osebe: Završnik Marija v Zalcu 18 K, Verhovšek Julika in Marija Polezek v Slov. Bistrici 110 K, Rojko Marija v St. Jerneju 20 K, Rižnar Katar. v Ljutomeru 17 K, Mlinarič Terezija v Celju 10 K, Gasper Ivana v St. Ilju pod Turj. 5 K, Križan Pavla v Vojniku 13:26 K, Gobeč An. v Rogatecu 5 K, Gabez Jozefa v Trnovljah pri Celju 21 K, Pšenčnik Antonija iz Studenice 15 K, Kolar Jerica iz Marenberga 25 K, Grobelnik Rozalija iz Medloga pri Celju 34 K, Križan Pavla v Vojniku 20 K, Pocaž Antonija v Pesji pri Velenju 15:40 K, Weiss Mar. v Iljaševcih 4 K, Kveder Mar. v Vojniku 19 K, Avguštin Jera na Ptujski gori 12 K, Križan Pavla v Vojniku 15 K, Zemljič Neža pri Sv. Benediktu 9 K, Zadravec J. župnik pri Sv. Boltenku 40 K, Tribuš Pavla v Mozirji 30 K, Jordan Justina v Gotovljah 34 K, Mak Franca v Levcu 6:80 K, Lukman Minka v St. Jurju pod Taborom 85 K, Križan Pavla v Vojniku 7 K, Grobelnik Roz. v Medlogu pri Celju 5 K, Brumec Elizab. v Studenicih 8 K, Lešnik Mar. v Framu 18 K, Marolt Neža v Braslovčah 23 K, Stifter Mar., Roj. Olesnik v Solčavi 24:80 K, Jamnik Mar. pri Sv. Frančišku 37 K, Korent Julija v Grižah 16 K, Rotard Julija v Framu 14 K, Rojko Mar. pri Sv. Jerneju 17:20 K, Gomiš Mar. v Ormožu 10 K, Filipič Katar. pri Mali Nedelji 12 K, Zmazek Jožef pri Sv. Križu pri Ljutomeru 18 K, Hot Ana St. Petru v Sav. dolini 61:76 K, Jančič Neža, Loka pri Zid. mostu 13 K, Čretnik Roza v Framu 7 K, Župni urad Ljubno 104 K, Lešnik Marija v Framu 10 K, Hribar Katarina v Celju 5 K, Mlinarič Fer. v Celju 20 K, Udje, ki so udalno naravnost društvo poslali: Kuder N. v Petrovčah 4 K, Mariborski bogoslovci po č. g. Fr. Božiček 12 K, Ant. Pučnik, kapl. v Celju 10 K, igralke na Dobrovi pri Celju 10 K, Fr. Lončarič, kapl. v Trbovljah 4 K, Rat Pavel, žup. v St. Ilju 4 K, Cerjak L., provizor v Šmarji 5 K, Preskar Ana v Čadramu 4 K, Kočeli Marija v Celju 4 K, Krančič 7 K, župnik v Grižah 5 K, Trece Matija, župnik v Petrovčah 10 K, Tombah Jož. žup. v St. Petru 4 K, Vlačavik Rob. žup. v St. Jederti 4 K, Ratej Mir., kapl. v St. Ilju 4 K, Hraščelj Fr., dekan v Konjicah 5 K, Skornjanc Mat., žup. v St. Janžu 5 K, Kolarič Jož., žup. na Paki 10 K, Uličnik M., žup. v Deliču 20 K, Prosenič Greg., žup. na Frankolovem 4:20 K, Dvorjak Blaž kapl. v Slivnici 4 K; po 8 K: Uličnik Mart., žup. Repolusk Fr., žup. Vračun Fr., žup. Mohorjani v St. Ilju pod Turj., Zupanc Mar. v Petrovčah, Meško Mart., župnik; po 2 K: Zdobšek Jozefa v Gaberji pri Celju, Šuster Mar. v Poljanah, Košec Jera v Celju, Legat Ana v Celju, Mirnik Mar., Zelnir Neža, Belej Katar. v Celju, Ratej Mir., kaplan v St. Ilju, Čerenšek Urš. v Petrovčah, Lom Fr., žup., Atelšek Iv., kapl. v Star. trgu, Štraki Mat., župnik, Kumer K., župnik, Ogrizek Fr., župnik v Dramljah, Čížek Jos., dekan; po 1 K: Orešnik Mar. v Zalcu, Škale Marija in Kamak Neža v Vojniku, Marko Fer. v Zalcu, Baloh Jan., Lipovšek Amal. in Kuder Ana v Petrovčah, Bukovski Ant., kapl. na Prihovi, Janžekovič Vid., žup. v Svičini, Marija in Ana Cene v Braslovčah po 1:20 K. — Katoliško podporno društvo v Celju.

Brežiški okraj.

b Poslanec dr. Benkovič se je 31. marca t. l. vrnil v Brežice.

b Brežice. Kako nujno potrebno je bilo naše izobraževalno društvo, je najlepše pokazala prva gledališka predstava; na eni strani se je videlo, kako je ljudstvo željno lepših predstav, ker je občinstva bila polna velika dvorana Nar. Doma; na drugi strani pa smo spoznali, kako izborne moči so spale, ker ni bilo nikogar, ki bi jih bil zbudil. Igralke, ki so bile po večini prvič na odru, so dokaj dolgo in težko igro „Najdina hči“ predstavljale tako živo in lepo, da je bilo prevzeto vse občinstvo, kakor iz mesta, tako tudi priprosti ljudje. Le naprej po začetni poti! — Na vseobčno željo se bo igra po Veliki noči, menda na belo nedeljo, ponavljala.

b Kapele pri Brežicah. Ze tretje leto smo imeli letos na praznik sv. Jožefa „hrvaško mašo“, t. j., drugo slovesno opravilo s pridigo hrvatskega duhovnika. Tukajšnji domačin, g. Ivan Cizel, oskrbnik grofa Jelačićeve graščine Novi Dvori pri Zaprešiču pusti imenovana leta sem maševati za pokojnega očeta Jožeta in pripelje seboj kakega g. duhovnika iz Hrvatskega, kjer ni tisti dan praznik. Lani in letos je prišel v družbi g. župnika brdovaškega več, g. dr. Jožef Pazman, vseučiliški profesor iz Zagreba, pa je imel tukaj slovesno sv. opravilo in pridigo, seveda hrvatsko. Zanimivo je, kako ljudstvo pazljivo poslušalo, da razume vsebino govora; tako tiho je v cerkvi, kakor kadar oznanjujejo ženine in neveste. Ljuboznivega in pobožnega g. doktorja že ljudstvo pozna in se ga že naprej veseli, ker hoče še večkrat priti v lepo kapelsko cerkev svoj god obhajati. Spi-

sal je pred par leti knjigo o češenju sv. Jožefa, ki je izšla v društvu sv. Jeronima v Zagrebu, zato pa tudi tako lepo in zanimivo govori v cerkvi o tem svetniku. — V nedeljo smo pokopali tukaj pri sorodnikih živečo sestro Ano oberstajntanta blag. gospoda Pušnika od Sv. Križa pri Slatini. Imenovani visoki oficir je bil tukaj na pogrebu in je lep vzgled vsem slovenskim sinovom, kako si naj zvesto ohranijo materni jezik in odkrito pobožnost. — Mnogo smeja vzbuja dopisnik „N. L.“ v Celju, ker pozvan od g. župnika, naj se v 14 dneh ali v farovžu ali v listu imenoma oglasi, da dobi zaslužen odgovor, ako ne bo biti lažnjivec in strahopetnež, je prav pogumno požrl obojno očitjanje; še bolj se je pa osmešil v imenovanem listu od 20. t. m.; kako se bojaljivo skriva za ženska krila. Kdor sam sebi javno pritisne pečat lažnjivca in strahopetneža, ne more nikakor več razžaliti in ne zasluži nobenega odgovora. Ko bo pa mera polna, bo pa dobil nekaj drugega.

b Sevnica ob Savi. Tukajšnji graščinski oskrbnik Riedl je kupil od Černošeta njivo kot stavbišče za luteranski templ. Poleg templa se bode baje zidalo tudi stanovanje za doktorja Wienerroither, tukajšnjega zdravnika, ki je že pred tremi leti odpadel od katoliške vere. Ne vemo pa, ali bode luterovski možnar, ali kaplan, menda le zadnji, saj si vendar tako goreče prizadeva, da bi še mnogo drugih seboj spravil iz katoliške cerkve v luteranstvo. Še bolj nadležna je njegova mlada gospodarica Micika, ki je tudi že luteranska. Naj še povem, da je ta gospod doktor načelnik tukajšnje nemške šole, in da so vsi, ki so dosedaj odpadli od katoliške vere in pristopili v luteranstvo, bili učenci tukajšnje nemške šole.

b Javni politični shod v Šmarji pri Sevnici se vrši 4. aprila t. l. popoldne v delavskem društvu. Poročal bode dr. poslanec dr. Ivan Benkovič.

Najnovejše novice.

Odpušitev avstro-ogrskih obmejnih čet. Dunaj, 29. marca. Obmejne čete, ki so sedaj potrebne, da vzdržijo red in mir v Bosni in Hercegovini, se bodo radi prevelikih stroškov v najkrajšem času odpoklicale. Najprej se bo odpoklicalo ono moštvo, ki je že doslužilo svojo triletno službo, a se je moralo radi vojaških priprav še dalje pridržati. Potem pridejo na vrsto oni nadomestni rezervisti, ki so bili novembra lanskega leta vpoklicani k osemteženski izučbi in so še potem ostali pri svojih četah. Tem sledijo vsi drugi nadomestni rezervisti in konečno ostali rezervisti, v kolikor bo to dovoljevala služba.

Sporazum. Avstro-Ogrska in Srbija sta se poravnali. Srbski poslanik Simić je včeraj popoldne našemu zunanjemu ministru izročil srbsko spomenico, ki izjavlja: Srbija v svojih pravicah po priklonjenju Bosne in Hercegovine ni bila oškodovana ter ne bo nasprotovala, kar sklenejo velevalisti glede člena 25. berlinske pogodbe. Obljublja, da opusti Avstriji sovravno politiko in se zaveže, da bo odslej napram Avstro-Ogrski gojila prijateljske odnose. Z ozirom na zagotovilo miroljubnosti Avstro-Ogrske bo Srbija odslej imela le toliko vojaštva pod orožjem, kolikor ga je imela spomladi leta 1908 in bo razorožila in razpustila čete prostovoljcev in druge čete.

Deželnozbornske volitve na Koroškem. Minole dni so se vršile na Koroškem volitve v deželni zbor. Dne 24. marca je volila splošna skupina. Za Slovence posebno važna je bila kandidatura Grafenauerjeva nasproti nemškemu nacionalcu Metnitzu v volilnem okraju Celovec. Grafenauer je dobil 5099 glasov, Metnitz pa 4019 glasov. Trpba je bilo ožje volitve, ki se je vršila dne 27. sušca. Pri ožji volitvi je dobil Grafenauer 6050 glasov, Metnitz 6750. Prodrli je torej nemški nacionalac Metnitz in sicer s pomočjo soc. demokratov, ki jim je bil ljubši nemški nacionalac Jaktor pa Slapvenc. Dne 29. marca pa je volila kmetijska skupina. Slovenci so zmagali z dvema kandidatom. Grafenauer v volilnem okraju Pliberk-Dobrlavci in Ellersdorf v volilnem okraju Velikovec—Zelezna kapla sta stajajo prodrli.

Slov. Bistrica. V nedeljo, dne 28. marca je imelo tukajšnje izobraževalno društvo svoj občni zbor. V odbor so bili izvoljeni: mladenič Jože Cyachte, predsednik; č. g. Miroslav Volčič, podpredsednik; č. g. Franc Doberšek, tajnik; g. Peter Novak, tajnikov namestnik; Julijana Verhošek, blagajničarka; Marija Sturm, blag. namestnica; mladenič Karol Zolgar, knjižničar; namestnik mladenič Marko Hostaj. Upamo, da bo novi odbor dobro deloval.

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Zoper naše občinske volitve, ki so se vršile dne 9. sušca t. l., je naša narodna (?) stranka vložila dva nemška (!) rekurza. Sliši se, da se nahajajo v njih zoper posamezne volilce velike neresnice, o čemur bo morala najbrž sodnija prepričati vlagatelje rekurzov. Sploh je pri teh volitvah šentlovrenska Narodna stranka igrala čudno vlogo. Zvezala se je z znanimi črnogorskimi štajercijanci, ki kar gorijo za nemški jezik, in v I. razredu je med drugimi kandidati imela tudi 1 Nemca, ki je edin nemški volilec, stanujoč v šentlovrenski občini. Res, lepa „narodna“ stranka!

Listnica uredništva.

V zadnjem trenutku nam doslega rokopisa nismo več mogli spraviti v list. Še enkrat prosimo cenjene dopisnike, da nam blagovolijo vedno pravočasno poročati, kolikor mogoče še pred sredo. V sredo se včasni že najvažnejši dopisi ne morejo več sprejeti. — Kar bo porabno, bomo priobčili prihodnje.